

INFORMACIÓ ART SEGLES XVIII-XIX

1. Per a fer que la llum fos el principal protagonista de l'obra artística, s'experimentava amb la combinació de colors (freds i càlids), es buscaven llums molt concretes de moments especials del dia, i l'artista treballava amb contacte directe amb la natura. També es va començar a deformar la perspectiva (punts de fuga i sentit de la profunditat).
2. Aquest corrent buscava reflexar la realitat social i política del segle XIX: la misèria dels treballadors de les fàbriques i del camp, i per tant estava influida per ideologies anarquistas i socialistes.
3. Els pintors que van ocupar la darrera fase de l'impressionisme, van desenvolupar un estil molt personal perquè van radicalitzar les idees artístiques dels seus predecessors.
4. Es va interessar pels fets històrics de l'època en la que va viure, però també per la vida concreta del dia a dia de les persones comunes, tot i que sempre amb ironia i esperit crític.
5. Deriva del seu predecessor, el Barroc, i sobretot es nota en l'afany per atapeir l'espai decoratiu.
6. Amb aquest invent, la pintura va restar molt afectada perquè una de les funcions d'aquesta, la de reproduir la realitat tal qual, quedava molt millorada i superada amb aquesta nova tècnica.
7. Aquest estil artístic va ser integral, és a dir, va introduir-se en pintura, escultura, disseny... però sobretot en arquitectura, on van destacar artistes catalans com Domenech i Montaner (Palau de la Música Catalana) i sobretot Antoni Gaudí (Pedrera, Sagrada Família).
8. El seu art era molt personal, i se'l considera l'iniciador de molts corrents artístics del segle XIX i XX.
9. Els artistes representatius són Monet, Manet, Cézanne i Renoir.
10. En l'estil historicista, es recuperen formes i idees constructives de temps passats i s'imiten fins al punt de poder-les confondre amb obres d'altres èpoques, i quan s'apliquen s'utilitza el prefix *neo-* per referir-nos a l'estil escollit (per exemple, *neogòtic*).
11. Van destacar artistes com C. David Friedrich, Delacroix i Gericault.
12. Els autors més representatius són Seurat, Van Gogh i Gauguin.
13. Les línies de les obres són clares, ordenades, sobries: manca el moviment i les formes són molt calculades i racionals, imitant l'art dels antics.
14. Va ser una reacció en contra del neoclassicisme: es buscava la llibertat de les emocions i l'expressió de la interioritat de l'artista; s'havia de commoure l'espectador, crear sentiments i passions extremes.
15. Els temes són banals, d'entreteniment per a ociosos, molt superficials: frívols.
16. S'inspira en l'art greco-romà.
17. A finals del segle XIX va aparèixer un nou corrent, sobretot en pintura, que va revolucionar les idees artístiques des d'un punt de vista formal: el color era el recurs principal, fins al punt de perdre el contacte amb la realitat progressivament. Això significa que el tema no interessa, sinó l'estil de l'artista (clarament contra el realisme).
18. A part de ser una forma artística pròpiament catalana, va destacar per l'ús desbordant de la imaginació i la originalitat, aprofitant elements de la natura mai fets servir abans, i insistint molt en la ondulació de les línies.
19. En aquesta art plàstica, sempre es van seguir les diverses escoles de pintura, i per tant tenim des del Rococó fins l'Impressionisme.
20. Els seus impulsors eren la burgesia i alguns nobles partidaris de les noves idees revolucionaries pròpies de la Il·lustració.
21. Una de les seves repercussions més importants es va donar en el camp del periodisme.
22. Cadascun dels artistes d'aquest corrent adquireix un estil molt personal que el fa inconfusible: per tant, introdueixen la "personalització" artística a causa del seu afany per innovar i ser originals.
23. El progrés en les tècniques aplicades al sistema productiu i dels transports de la revolució industrial, es va fer servir en l'arquitectura del segle XIX (industrial també); els materials com el ferro i el vidre s'utilitzaven en edificis amb noves funcions (hivernacles, biblioteques, torres de gran alçada,...).
24. L'ús del color busca l'obscuritat que es correspon amb la tristesa i la duresa del món industrial que vol mostrar.
25. Estil artístic propi de les corts dels monarques absolutistes, com Lluís XVI.
26. L'estil aplicat en la disposició de les imatges dels primers daguerrotips, va estar molt influït per la pintura.
27. Van destacar artistes com Courbet o Millet.
29. Les temàtiques són dramàtiques (amor, mort, revolució, ...).
30. En el seu estil destaca la imprecisió de la pinzellada, els efectes lumínics i la varietat dels temes, on hi ha des de retratisme luxós (aristocràcia), fins temes llòbrecs com la guerra.